Ankenævnet for Forsikring

907/13

Den 21. januar 2013 blev i sag nr. 82.670:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxx x

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hjemforsikring i Nykredit Forsikring A/S. Han klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et anmeldt indbrudstyveri.

Klageren havde den 18/9 2011 indbrud på sin bopæl. Selskabet har anerkendt skaden og opgjort erstatningen.

Klageren er utilfreds med, at selskabet skønsmæssigt har fastsat erstatningen for et guldarmbånd til 30.000 kr.

Klageren har i klageskemaet dateret den 3/6 2012 bl.a. anført:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
I forbindelse med et ellers upåklageligt forløb, efter et indbrud i vores hjem, opstod der uenighed med taksator vedr. erstatning for et guldarmbånd som var stjålet. Guldsmeden havde vurderet dette til 65000,00 kr. men taksator vurderede det til 30000,00kr. Efter et længere slagsmål med taksator indgik jeg en aftale med Nykredit forsikring om at der skulle en tredjepart til at vurdere armbåndet. Armbåndet blev herefter vurderet ved guldsmed …, og han kom til samme resultat som den første guldsmed, han vurderede det til mellem 60000,00 - 70000,00 kr. alligevel fastholdt taksator de 30000,00 kr. og påstod at vi forsøgte at få vinding på sagen.
Under hele sagen har det været utrolig svært at få reaktioner fra taksator, og der har været en uvilje til at give skriftlige svar han har forsøgt at lave alle aftaler over telefonen.
Al korrespondance og dokumentation er vedlagt.

2. 82.670

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At få den rigtige erstatning for armbåndet."

Selskabet har i brev af 13/7 2012 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"**Sagens fakta og vores vurdering**
Den 18. september 2011 var vores forsikringstager udsat for et indbrud, hvor der bl.a. blev stjålet en del smykker.

Forsikringstager fik efter tyveriet foretaget en vurdering hos en guldsmed. Det armbånd, som klagen vedrører, er vurderet således:

Armbånd a la mesh, 18 kt, 16 mm bred, 70 g 65.000,00 kr.

Armbåndet er efter det oplyste et arvestykke, og der forefindes kun dokumentation i form af fotos. Men fotos udgør ikke dokumentation for karat eller vægt.

Vores løsørekonsulent oplyser, at dansk fremstillede smykker sædvanligvis ikke overstiger 14 karat.

Armbåndet er ud fra sin fremtoning ikke unika, og 'mesh' er alene betegnelse for armbåndets struktur/mønster.

Vores løsørekonsulent har fastsat en skønsmæssig erstatning på 30.000 kr. for armbåndet. Selv om der har været mailkorrespondance om priser for 18 karat guld og fremstillingspris, er der reelt tale om en skønsmæssig fastsat erstatning, fordi forsikringstager ikke har sandsynliggjort armbåndets lødighed og vægt.

Det var forsikringstager, som ønskede en tredjeparts vurdering. Dette havde vores løsørekonsulent ikke noget imod, men der er ikke indgået aftale om, at den nye vurdering ville blive lagt til grund for erstatningen.

Det er forsikringstager, der skal dokumentere sit krav. Vi henviser til forsikringsbetingelsernes pkt. 16.6 om Dokumentation, hvor der bl.a. står:

'For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.
…
Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikere man, at Nykredit kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn.'

Vi er opmærksomme på, at armbåndet skulle være et arvestykke, så der ikke foreligger købskvittering. Men vi mener, at der kan stilles strengere dokumentationskrav, jo dyrere en genstand er. Fotos er i dette tilfælde ikke tilstrækkelig dokumentation, og vi mener, at en skønsmæssig erstatning på 30.000 kr. er en rimelig fastsat erstatning."

Nævnet har gennemset de fremlagte fotos af smykket og rapport fra guldsmed.

3. 82.670

Nævnet udtaler:
Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise, hvad der er stjålet og værdien af det.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har bevist, at smykket har en højere værdi end den af selskabet skønsmæssigt fastsatte. Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen